

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Poznań, 18 grudnia 2020 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu XII Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: Sędzia Maria Taront

po rozpoznaniu 18 grudnia 2020 roku w Poznaniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Skarbu Państwa – N. (...)w C.

przeciwko (...) spółka z o.o. z siedzibą w R. , (...) spółka z o.o. z siedzibą w P.

o uznanie czynności prawnych za bezskuteczne

I. uznaje za bezskuteczne w stosunku do Skarbu Państwa – N. (...)w C. następujące czynności prawne:

1. czynność prawną w postaci umowy sprzedaży z dnia 29 grudnia 2014 roku, zawartą w formie aktu notarialnego, Repertorium(...), przed notariuszem M. I. w Kancelarii Notarialnej w L., mocą której J. K. sprzedał spółce (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w organizacji z siedzibą w miejscowości R. udział wynoszący 1/2 części nieruchomości położonej w województwie (...), powiat (...), w C., przy ulicy (...), o obszarze 0.09.58 ha, dla której Sąd Rejonowy w C. V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o numerze (...),

2. czynność prawną w postaci umowy sprzedaży z dnia 29 grudnia 2014 roku, zawartą w formie aktu notarialnego, Repertorium (...), przed notariuszem M. I. w Kancelarii Notarialnej w L., mocą której J. K. sprzedał spółce (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w organizacji z siedzibą w miejscowości R. udział wynoszący 1/2 części lokalu numer (...), położonego w C., na osiedlu (...) w budynku numer (...), oznaczonego numerem 11, o łącznej powierzchni 60,100 m⁽²⁾, dla którego Sąd Rejonowy w C.V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o numerze (...),

3. czynność prawną w postaci umowy sprzedaży z dnia 2 stycznia 2015 roku, zawartej w formie aktu notarialnego, Repertorium (...), przed notariuszem M. I. w Kancelarii Notarialnej w L., mocą której J. K. sprzedał spółce (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w organizacji z siedzibą w miejscowości R. udział wynoszący 1/10 części zabudowanej nieruchomości położonej w województwie (...), powiat (...), gmina C., miejscowość R., przy ulicy (...), o obszarze 0.22.55 ha, dla której Sąd Rejonowy w (...)V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o numerze (...),

4. czynność prawną w postaci umowy sprzedaży z dnia 15 stycznia 2015 roku, zawartej w formie aktu notarialnego, Repertorium (...), przed notariuszem M. I. w Kancelarii Notarialnej w L., mocą której J. K. sprzedał spółce (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w miejscowości R. udział wynoszący 1/2 części w nieruchomości położonej w województwie (...), powiat (...), gmina C. M., w C., przy ulicy (...), o obszarze 0.09.58 ha, dla której Sąd Rejonowy w C.V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o numerze (...),

5. czynność prawną w postaci umowy sprzedaży z dnia 25 lipca 2016 roku, zawartej w formie aktu notarialnego, Repertorium (...), przed notariuszem M. I. w Kancelarii

Notarialnej w L., mocą której J. K. sprzedał spółce (...) (:) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. udział wynoszący 9/10 części zabudowanej nieruchomości położonej w województwie (...), powiat (...), gmina C., miejscowości R. P., przy ulicy (...), stanowiącej zabudowaną działkę numer (...), o obszarze 0.2255 ha, dla której Sąd Rejonowy w C.V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o numerze (...)

-przy czym uznanie wymienionych wyżej w pkt 1-5 umów następuje w celu umożliwienia zaspokojenia przysługujących Skarbowi Państwa – Naczelnikowi Urzędu Skarbowego w C. (wierzycielowi) w stosunku do J. K. (dłużnika) wierzytelności pieniężnych wraz z należnymi odsetkami za zwłokę, kosztami upomnień i kosztami egzekucji z tytułu:

a) podatku od towarów i usług za:

- czwarty kwartał 2014 roku w kwocie 57 689,70 zł [należność główna],
- trzeci kwartał 2015 roku w kwocie 3 226,30 zł [należność główna],
- czwarty kwartał 2015 roku w kwocie 15 331,80 zł [należność główna],
- pierwszy kwartał 2016 roku w kwocie 5 606,40 zł [należność 'główna],
- drugi kwartał 2016 roku w kwocie 9 763,60 zł [należność główna],
- trzeci kwartał 2016 roku w kwocie 450 598,00 zł [należność główna],
- czwarty kwartał 2016 roku w kwocie 14 692,00 zł [należność główna]',
- trzeci kwartał 2017 roku w kwocie 5 149,00 zł [należność główna],
- czwarty kwartał 2017 roku w kwocie 1 825,00 zł [należność główna];

b) podatku dochodowego od osób fizycznych za;

- styczeń 2016 roku w kwocie 21,00 zł [należność główna],
- luty 2016 roku w kwocie 21,00 zł [należność główna],
- kwiecień 2016 roku w kwocie 21,00 zł [należność główna],
- czerwiec 2016 roku w kwocie 21,00 zł [należność główna],
- lipiec 2016 roku w kwocie 21,00 zł [należność główna],
- sierpień 2016 roku w kwocie 21,00 zł [należność główna],
- wrzesień 2016 roku w kwocie 21,00 zł [należność główna],
- październik 2016 roku w kwocie 21,00 zł [należność główna],
- listopad 2016 roku w kwocie 21,00 zł [należność główna],
- grudzień 2016 roku w kwocie 6,00 zł [należność główna];

c) odsetek od zaliczek na podatek dochody w wysokości 19% pobierany od dochodów z pozarolniczej działalności gospodarczej za styczeń 2015 roku w kwocie 2 909,00 zł [należność główna];

d) zryczałtowanego podatku dochodowego od przychodów
ewidencjonowanych za 2016 rok w kwocie 50 743,00 zł [należność główna],
e) odsetek od zaliczek na zryczałtowany podatek dochodowy od przychodów
ewidencjonowanych za:

- lipiec 2016 roku w kwocie 1 696,00 zł (należność główna),
- wrzesień 2016 roku w kwocie 19,00 zł [należność główna],

których łączna wysokość, uwzględniając należność główną i odsetki na dzień 21 maja 2018 roku wynosi 704 320,80 zł (słownie: siedemset cztery tysiące trzysta dwadzieścia zł 80/100);

II. Kosztami postępowania obciąża pozwanego (...) spółka z o.o w 80 % a pozwanego (...) spółka z o.o. w 20 % a ostateczne rozliczenie pozostawia orzeczeniu referendarza sądowego.

/-/ Maria Taront

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 5 czerwca 2018 r. powód Skarb Państwa N. (...) w C. wniósł:

- 1) o uznanie za bezskuteczną w stosunku do niego czynności prawnej w postaci umowy sprzedaży z dnia 29 grudnia 2014 r., zawartej w formie aktu notarialnego, rep. (...), przed notariuszem M. I. w Kancelarii Notarialnej w L., mocą której J. K. sprzedał spółce (...) Sp. z o.o. w organizacji z siedzibą w miejscowości R. udział wynoszący 1/2 części lokalu numer (...), położonego w C., na osiedlu (...) w budynku nr (...), oznaczonego nr (...), o łącznej powierzchni 60,100 m⁽²⁾, dla którego Sąd Rejonowy w C. V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi KW o nr (...);
- 2) o uznanie za bezskuteczną w stosunku do niego czynności prawnej w postaci umowy sprzedaży z dnia 29 grudnia 2014 r., zawartej w formie aktu notarialnego, rep. A nr (...), przed notariuszem M. I. w Kancelarii Notarialnej w L., mocą której J. K. sprzedał spółce (...) Sp. z o.o. w organizacji z siedzibą w miejscowości R. udział wynoszący 1/2 części nieruchomości położonej w województwie (...), powiat (...), w C., przy ul. (...), o obszarze 0,09.58 ha, dla której Sąd Rejonowy w C.V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi KW o nr (...),
- 3) o uznanie za bezskuteczną w stosunku do niego czynności prawnej w postaci umowy sprzedaży z dnia 2 stycznia 2015 r., zawartej w formie aktu notarialnego, rep. (...), przed notariuszem M. I. w Kancelarii Notarialnej w L., mocą której J. K. sprzedał spółce (...) Sp. z o.o. w organizacji z siedzibą w miejscowości R. udział wynoszący 1/10 części zabudowanej nieruchomości położonej w województwie (...), powiat (...), gmina C., gmina R., przy ul. (...), o obszarze 0.22.55 ha, dla której Sąd Rejonowy w C.V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi KW o nr (...),
- 4) o uznanie za bezskuteczną w stosunku do niego czynności prawnej w postaci umowy sprzedaży z dnia 15 stycznia 2015 r., zawartej w formie aktu notarialnego, rep. (...), przed notariuszem M. I. w Kancelarii Notarialnej w L., mocą której J. K. sprzedał spółce (...) Sp. z o.o. w organizacji z siedzibą w miejscowości R. udział wynoszący 1/2 części nieruchomości położonej w województwie (...), powiat (...), w C., przy ul. (...), o obszarze 0,09.58 ha, dla której Sąd Rejonowy w C.V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi KW o nr (...),
- 5) o uznanie za bezskuteczną w stosunku do niego czynności prawnej w postaci umowy sprzedaży z dnia 25 lipca 2016 r., zawartej w formie aktu notarialnego, rep.(...), przed notariuszem M. I. w Kancelarii Notarialnej w L., mocą której J. K. sprzedał spółce (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. udział wynoszący 9/10 części zabudowanej nieruchomości położonej woj. (...), powiat (...), gmina C., miejscowość R. P., przy ul. (...), stanowiącej zabudowaną działkę nr (...), o obszarze 0,2255 ha, dla której Sąd Rejonowy w C. V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi KW nr (...)

w celu zaspokojenia przysługujących Skarbowi Państwa-N. (...)w C. w stosunku do J. K. wierzytelności pieniężnych wraz z należnymi odsetkami za zwłokę, kosztami upomnień i kosztami egzekucji z tytułu:

a) podatku od towarów i usług za:

- i. czwarty kwartał 2014 r w kwocie 57.689,70 zł,
- ii. trzeci kwartał 2015 r. w kwocie 3.226,30 zł,
- (...). czwarty kwartał 2015 r. w kwocie 15.331,80 zł,
- iv. pierwszy kwartał 2016 r. w kwocie 5.606,40 zł,
- v. drugi kwartał 2016 r. w kwocie 9.763,60 zł,
- vi. trzeci kwartał w kwocie 450.598,00 zł,
- vii. czwarty kwartał 2016 r. w kwocie 14.692,00 zł,
- viii. trzeci kwartał 2017 r. w kwocie 5.149,00 zł,
- ix. czwarty kwartał 2017 r. w kwocie 1.825,00 zł,

b) podatku dochodowego od osób fizycznych za:

- i. styczeń 2016 r. w kwocie 21,00 zł,
- ii. luty 2016 r. w kwocie 21,00 zł,
- (...). kwiecień 2016 r. w kwocie 21,00 zł,
- iv. czerwiec 2016 r. w kwocie 21,00 zł,
- v. lipiec 2016 r. w kwocie 21,00 zł,
- vi. sierpień 2016 r. w kwocie 21,00 zł,
- vii. wrzesień 2016 r. w kwocie 21,00 zł,
- viii. październik 2016 r. w kwocie 21,00 zł,
- ix. listopad 2016 r. w kwocie 21,00 zł,
- x. grudzień 2016 r. w kwocie 6,00 zł,

a) odsetek od zaliczek na podatek dochodowych w wysokości 19% pobierany od dochodów z pozarolniczej działalności gospodarczej za styczeń 2015 r. w kwocie 2.909,00 zł,

b) zryczałowanego podatku dochodowego od przychodów ewidencjonowanych za 2016 r. w kwocie 50.743,00 zł,

c) odsetek od zaliczek na zryczałowany podatek dochodowy od przychodów ewidencjonowanych za:

- i. lipiec 2016 r. w kwocie 1.696,00 zł,
- ii. wrzesień 2016 r. w kwocie 19,00 zł,

których łączna wysokość, uwzględniając należność główną i odsetki na dzień 21 maja 2018 r. wynosi 704.320,80 zł.

Nadto powód wniósł o udzielenie zabezpieczenia swego roszczenia poprzez ustanowienie zakazu zbywania i obciążania przez pozwaną spółkę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w R.:

- całej nieruchomości położonej w woj. (...), powiat (...), w C. czy ul. (...), o obszarze 0.09.58 ha, dla której Sąd Rejonowy w C.V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi KW o nr (...),

- udziału wynoszącego 1/2 części lokalu nr (...), położonego w C. na osiedlu (...) w budynku o nr (...), o łącznej powierzchni 60,100 m², dla którego Sąd Rejonowy w C.V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi KW o nr (...),

- udziału wynoszącego 1/10 części zabudowanej nieruchomości położonej w woj. (...), powiat (...), gmina C., miejscowość R., przy ul. (...), o obszarze 0.22.55 ha, dla której Sąd Rejonowy w C. V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi KW nr (...).

Powód wniósł także o zabezpieczenie roszczenia powoda poprzez ustanowienie zakazu zbywania i obciążania przez pozwaną spółkę (...) Sp. z o.o. z siedzibą P. udziału wynoszącego 9/10 części zabudowanej nieruchomości położonej w województwie (...), powiat (...), gmina C., miejscowość R. P., przy ul. (...), stanowiącej zabudowaną działkę nr (...), o obszarze 0.2255 ha, dla której Sąd Rejonowy w C. V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi KW nr (...).

W uzasadnieniu powód wskazał, że podane w żądaniu pozwu wierzytelności objęte są wystawionymi przez niego tytułami wykonawczymi i opiewają łącznie, wraz z odsetkami na kwotę 704.320,80 zł. Podkreślił on, że w każdej z wymienionych w pozwie umów sprzedaży strony dokonały odroczenia zapłaty ceny zakupu na okres od 5 do 9 lat. Nadto w każdej z tych umów dłużnik J. K. oświadczał, iż posiada on względem powoda wymagalne zobowiązania, jednakże zawarcie danej czynności nie będzie stanowić pokrzywdzenia wierzycieli. Powód podkreślił, że jego zdaniem powyższe czynności dokonane zostały z zamiarem pokrzywdzenia wierzyciela publicznoprawnego bowiem dłużnik dokonał zbycia składników majątkowych na rzecz podmiotów ściśle z nim powiązanych, gdyż dłużnik jest większościovym (...) Sp. z o.o., jest on także prezesem Spółki (...) Sp. z o.o. Powód podkreślił, że na podstawie przedmiotowych czynności pozwany stał się niewypłacalny bowiem jego aktualny stan majątkowy nie pozwala na zaspokojenie ciężących na nim należności podatkowych. Nadmienił także, że wprowadzie dłużnik jest (...) Sp. z o.o. jednakże spółka ta w bilansie zysków i strat za 2019 r. wykazała jedynie stratę. Biorąc zaś pod uwagę odroczenie płatności wskazane w powyższych umowach sprzedaży uznać należy, że miały one charakter nieodpłatny, a co za tym idzie stan świadomości osób trzecich tj. pozwanych (...) SP.z o.o. i (...) Sp. z o.o. jest pozbawiony prawnego znaczenia dla oceny roszczenia powoda zgodnie z art. 528 k.c. (k. 4-24).

Postanowieniem z dnia 25 czerwca 2018 r. Sąd Okręgowy w Gdańsku udzielił zabezpieczenia roszczenia powoda zgodnie z żądaniem zawartym w pozwie (k. 214-223).

W odpowiedziach na pozew z dnia 3 sierpnia 2018 r. o tożsamej treści pozwani (...) Sp. z o.o. i (...) Sp. z o.o. wnieśli o oddalenie powództwa w całości oraz uchylenie postanowienia o zabezpieczeniu w całości oraz zasądzenie od strony powodowej kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazali, że w momencie zawierania przedmiotowych umów dłużnik posiadał taki majątek, który wystarczał dla zaspokojenia wierzycieli. Podkreślili oni, iż dłużnik otrzymał wynagrodzenie z tytułu sprzedaży udziałów w nieruchomościach wskazanych w pozwie, które umożliwiło mu spłatę zobowiązań wobec Urzędu Skarbowego. Nadto w wyniku rozłożenia przez powoda części należności dłużnika J. K. na raty dłużnik spłacał powstałe zadłużenie (także ze środków uzyskanych w wyniku zawarcia przedmiotowych umów sprzedaży). Podkreślili, iż nieruchomości te obciążone są hipotecznie także nawet w wyniku ich sprzedaży powód nie otrzymałby zaspokojenia. Pozwani zakwestionowali także wysokość wierzytelności dochodzonej niniejszym pozwem podkreślając, że część należności, na które powołuje się powód ma charakter sporny (k. 232-235,243-246).

Pismem z dnia 16 listopada 2018 r. powód podtrzymał stanowisko wyrażone w pozwie. Odnosząc się zaś do twierdzeń pozwanych podkreślił, że sprzedane nieruchomości w istocie stanowiły jedyny majątek dłużnika, z którego mogła być prowadzona egzekucja celem zaspokojenia wierzycieli, nadto z uwagi na odroczenie zapłaty ceny z tytułu

przedmiotowych umów sprzedaży nie sposób uznać, iż dłużnik w wyniku tychże czynności otrzymał jakikolwiek ekwiwalent. Powód podkreślił także, że w toku postępowania egzekucyjnego wobec dłużnika dokonano zajęcia wierzytelności z tytułu sprzedaży (...) z o.o., jednakże z egzekucji nie uzyskano jakichkolwiek środków pieniężnych. Powód przyznał także, że pierwotnie rozłożył dłużnikowi na raty należność wynikającą z zaległości w podatku od towarów i usług, jednakże dłużnik uregulował jedynie pierwszą ratę co skutkowało przywróceniem pierwotnych terminów płatności. Podkreślił on także, że to na pozwanym spoczywa wykazanie, że powód nie zaspokoiłby się ewentualnie z przedmiotowych nieruchomości, z uwagi na ich obciążenie hipoteczne.(k. 405-408).

Postanowieniami z dnia 29 listopada 2018 r. Sąd Okręgowy w Gdańsku oddalił wnioski pozwanych o uchylene postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia oraz stwierdził swoją niewłaściwość i sprawę przekazał do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Poznaniu jako miejscowo właściwemu.

Pismem z dnia 3 stycznia 2020 r. pozwani wnieśli o zawieszenie przedmiotowego postępowania z uwagi na wydanie przez powoda decyzji w przedmiocie rozłożenia dłużnikowi J. K. na raty zapłaty należności tj. wszystkich zaległości podatkowych, w tym zaległości objętych niniejszym pozwem (k. 521).

W dalszych pismach procesowych strony podtrzymały swe dotychczasowe stanowiska w sprawie.

Postanowieniem z dnia 18 grudnia 2020 r. sąd zamknął rozprawę i postanowił wydać orzeczenie na posiedzeniu niejawnym.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powodowi przysługują w stosunku do dłużnika J. K. wymagalne wierzytelności pieniężne z tytułu:

- podatku od towarów i usług podatku od towarów i usług za: czwarty kwartał 2014 r. w kwocie 57.689,70 zł, trzeci kwartał 2015 r. w kwocie 3.226,30 zł, czwarty kwartał 2015 r. w kwocie 15.331,80 zł, pierwszy kwartał 2016 r. w kwocie 5.606,40 zł, drugi kwartał 2016 r. w kwocie 9.763,60 zł, trzeci kwartał w kwocie 450.598,00 zł, czwarty kwartał 2016 r. w kwocie 14.692,00 zł, trzeci kwartał 2017 r. w kwocie 5.149,00 zł, czwarty kwartał 2017 r. w kwocie 1.825,00 zł
- podatku dochodowego od osób fizycznych za: styczeń 2016 r. w kwocie 21,00 zł, luty 2016 r. w kwocie 21,00 zł, kwiecień 2016 r. w kwocie 21,00 zł, czerwiec 2016 r. w kwocie 21,00 zł, lipiec 2016 r. w kwocie 21,00 zł, sierpień 2016 r. w kwocie 21,00 zł, wrzesień 2016 r. w kwocie 21,00 zł, październik 2016 r. w kwocie 21,00 zł, listopad 2016 r. w kwocie 21,00 zł, grudzień 2016 r. w kwocie 6,00 zł,
- odsetek od zaliczek na podatek dochodowy w wysokości 19% pobierany od dochodów z pozaeolicznej działalności gospodarczej za styczeń 2015 r. w kwocie 2.909,00 zł,
- zryczałtowanego podatku dochodowego od przychodów ewidencjonowanych za 2016 r. w kwocie 50.743,00 zł,
- odsetek od zaliczek na zryczałtowany podatek dochodowy od przychodów ewidencjonowanych za: lipiec 2016 r. w kwocie 1.696,00 zł, wrzesień 2016 r. w kwocie 19,00 zł,

których łączna wysokość, uwzględniając należność główną i odsetki na dzień 21 maja 2018 r. wynosi 704.320,80 zł.

Wierzytelności te zostały objęte wystawionymi przez powoda tytułami wykonawczymi o numerach: SM (...) z dnia 22 października 2015 r., SM (...)z dnia 23 listopada 2015 r., 146.2016 z dnia 5 kwietnia 2016 r., SM (...)z dnia 18 grudnia 2015 r., 157.16 z dnia 5 kwietnia 2016 r., SM(...)z dnia 2 grudnia 2015 r., SM (...)z dnia 2 grudnia 2015 r., 111.2016 z dnia 18 marca 2016 r., 253.2016 z dnia 8 czerwca 2016 r., 488.2016 z dnia 5 września 2016 r., 713.2016 z dnia 13 grudnia 2016 r., 22.2017 z dnia 6 marca 2017 r., 75.2017 z dnia 4 kwietnia 2017 r., 76.2017 z dnia 4 kwietnia 2017 r., 77.2017 z dnia 4 kwietnia 2017 r., 614.2016 z dnia 20 października 2016 r., 78.2017 z dnia 4 kwietnia 2017 r., 274.2017

z dnia 13 czerwca 2017 r., 774.2017 z dnia 4 grudnia 2017 r. 76.2018 z dnia 20 lutego 2018 r. Egzekucja wobec dłużnika na chwilę obecną jest bezskuteczna.

Dowód: tytuły wykonawcze wraz z raportami z czynności egzekucyjnych (k. 26-81), listy i zestawienia zaległości dłużnika J. K. (k. 82- 91).

Dłużnik w dniu 29 grudnia 2014 r. zawarł przed notariuszem M. I. w Kancelarii Notarialnej w L. umowę sprzedaży w formie aktu notarialnego, rep(...), mocą której J. K. sprzedał spółce (...) Sp. z o.o. w organizacji z siedzibą w miejscowości R. udział wynoszący 1/2 części nieruchomości położonej w woj. (...), powiat (...), w C., przy ul. (...), o obszarze 0.09.58 ha, dla której Sąd Rejonowy wC., V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi KW o nr (...). Zgodnie z § 4 przedmiotowej umowy cena sprzedaży udziału w nieruchomości wynosiła 50.000 zł, a termin jej zapłaty został odroczony do 5 lat od dokonania sprzedaży.

Kolejną umową sprzedaży z dnia 29 grudnia 2014 r. zawarł przed notariuszem M. I. w Kancelarii Notarialnej w L. w formie aktu notarialnego, rep. A (...), dłużnik - J. K. sprzedał Spółce (...) Sp. z o.o. w organizacji z siedzibą w miejscowości R. udział wynoszący 1/2 części lokalu nr (...), położonego w C., na osiedlu (...) w budynku nr (...), oznaczonego numerem 11, o łącznej powierzchni 60,100 m⁽²⁾, dla którego Sąd Rejonowy w C., V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi KW nr (...). Zgodnie z § 4 i 5 przedmiotowej umowy cena sprzedaży wynosiła 100.000 zł i jej zapłata została odroczone na 5 lat od dnia zawarcia umowy sprzedaży.

Nadto umową z dnia 2 stycznia 2015 r. zawarł przed notariuszem M. I. w formie aktu notarialnego, rep(...), dłużnik - J. K. sprzedał spółce (...) Sp. z o.o. w organizacji z siedzibą w miejscowości R. udział wynoszący 1/10 części zabudowanej nieruchomości położonej w województwie (...), powiat (...), gmina C., miejscowość R., przy ul. (...), o obszarze 0.22.55 ha, dla której Sąd Rejonowy w C., V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi KW nr (...). Zgodnie zaś z § 4 przedmiotowego aktu notarialnego cena sprzedaży wynosiła 150.000 zł z uwzględnieniem należnego podatku VAT. Natomiast zgodnie z § 5 umowy zapłata ceny sprzedaży nastąpić winna w terminie 5 lat od dnia dokonania czynności.

W dniu 15 stycznia 2015 r. przed notariuszem M. I. zawarta została umowa sprzedaży w formie aktu notarialnego, rep A (...), na mocy której dłużnik - J. K. sprzedał spółce (...) Sp. z o.o. w organizacji z siedzibą w miejscowości R. udział wynoszący 1/2 części nieruchomości położonej w województwie (...), powiat (...), gmina C., miejscowość C., przy ul. (...), o obszarze 0.09,58 ha, dla której Sąd Rejonowy wC., V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi KW nr (...). Zgodnie zaś z § 4 przedmiotowego aktu notarialnego cena sprzedaży wynosiła 50.000 zł. Natomiast zgodnie z § 5 umowy zapłata ceny sprzedaży nastąpić winna w terminie 7 lat od dnia dokonania czynności.

Co więcej w dniu 25 lipca 2016 r. przed notariuszem M. I. zawarta została umowa sprzedaży w formie aktu notarialnego, rep (...), na mocy której dłużnik - J. K. sprzedał spółce (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. udział wynoszący 9/10 części zabudowanej nieruchomości położonej w województwie (...), powiat (...), gmina C., miejscowość R., przy ul. (...), o obszarze 0.22.55 ha, dla której Sąd Rejonowy wC., V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi KW nr (...). Zgodnie zaś z § 4 przedmiotowego aktu notarialnego cena sprzedaży wynosiła 1.910.569,11 zł netto (2.350.000,00 zł brutto), a jej zapłata zgodnie z § 5 umowy nastąpić winna w terminie 9 lat od dnia dokonania czynności.

Przy każdej z przedmiotowych czynności dłużnik złożył oświadczenie, iż posiada zobowiązania podatkowe wobec Skarbu Państwa ustalone decyzją właściwego organu administracyjnego, a dokonanie tychże czynności nie pociąga za sobą pokrzywdzenia wierzycieli.

Dłużnik jest (...) Sp. z o.o. i posiada w niej 99 udziałów. Jest w niej także jedynym członkiem zarządu uprawnionym do samodzielnej reprezentacji spółki. Natomiast spółka (...) o.o. jest jedynym (...) Sp. z o.o. Nadto dłużnik jest jedynym członkiem zarządu spółki (...) Sp. z o.o.

Dłużnik J. K. prowadzi działalności gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe (...). Dłużnik w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej zawarł ze spółką (...) Sp. z o.o. ustną umowę dzierżawy lokalu użytkowego o powierzchni 551,82 m² położonego w miejscowości R. przy ul. (...), w zakresie należącym do

pozwaney spółki z czynszem dzierżawnym w kwocie 500 zł netto za rok. Przeznaczeniem przedmiotu dzierżawy było prowadzenie działalności gospodarczej przez dłużnika. Nadto umową dzierżawy zawartą pomiędzy spółkami (...) Sp. z o.o. oraz (...) Sp. z o.o. część pomieszczeń stanowiących własność spółki (...) Sp. z o.o. objętych kw nr (...), została oddana spółce (...) Sp. z o.o. do używania i pobierania pożytków za czynszem dzierżawnym w kwocie 4.000 zł miesięcznie, w celu prowadzenia działalności gospodarczej - Produkcja (...).

Decyzją z dnia 24 marca 2015 r. nr (...) - (...) powód rozłożył na raty dłużnikowi J. K. zaległości w zakresie podatku od towarów i usług za IV kwartał 2014 r. wraz z odsetkami, jednakże z uwagi na brak terminowych spłat po stronie dłużnika organ podatkowy przywrócił pierwotne terminy płatności.

Należności dłużnika do dnia dzisiejszego nie zostały w pełni uregulowane.

Dowód: okoliczności bezsporne, akt notarialny z dnia 29 grudnia 2014 r., rep A(...) (k. 92-97), odpis zupełny KW nr (...) (k. 98-101), akt notarialny z dnia 29 grudnia 2014 r., rep. A(...) (k. 102-107), odpis zupełny KW nr (...) (k. 108-115), akt notarialny z dnia 2 stycznia 2015 r., rep A nr (...) (k. 116-121), odpis zupełny KW nr (...) (k. 122-127), akt notarialny z dnia 15 stycznia 2015, rep. A nr (...) (k. 128-137), odpis (...) J. K. (k. 138-139), deklaracje podatkowe J. K. (k. 140-147), odpis pełny (...) Sp. z o.o. (k. 148-151), umowa dzierżawy z dnia 1 września 2016 r. (k. 152), umowa dzierżawy z dnia 25 lipca 2016 r. (k. 153), zawiadomienia o zajęciu wierzytelności (K. 154-158, 175-188), korespondencja stron (k. 159-169), korespondencja z ZUS (k. 170), protokół oświadczenia o stanie majątkowym zobowiązanego (k. 171), odpowiedź z (...) (k. 172-174), korespondencja z komornikiem (k. 189-103, 199-201, 270-403), postanowienie w przedmiocie odmowy zawieszenia postępowania egzekucyjnego (k. 194-198, odpis KW nr (...) (k. 202-209), odpis kw nr (...) (k. 210-213), odpis (...) Sp. z o.o. (k. 236-241), zeznania J. K. (k. 575)

Powyższe okoliczności faktyczne Sąd ustalił na podstawie dokumentów zebranych w aktach niniejszej sprawy. Należy wskazać, że Sąd uznał za wiarygodne wszystkie zgromadzone w sprawie dokumenty tak prywatne jak i urzędowe, w rozumieniu art. 245 k.p.c. oraz art. 244 § 1 k.p.c., szczegółowo wymienione wcześniej. Odnosnie przedłożonych kserokopii niektórych dokumentów, zostały one uznane za informacje o istnieniu oryginałów dokumentów oraz o ich treści – przy braku sprzeciwu stron był to krok dopuszczalny. Dalej, żadna ze stron nie kwestionowała autentyczności przedłożonych dokumentów prywatnych, ani też nie prowadziła przeciwdowodu koniecznego dla obalenia domniemań powiązanych z dokumentami posiadającymi walor urzędowy (art. 252 k.p.c.). Sąd zaś nie dopatrył się istnienia żadnych podstaw, by omawiany materiał zdeprecjonować z urzędu.

W szczególności Sąd uwzględnił treść wydanych w sprawie decyzji określających wysokość zobowiązania podatkowego. Tym samym kwestia wierzytelności powoda przysługującej mu od dłużnika J. K. oraz ich wysokość poparte decyzjami administracyjnymi, nie podlegały dalszemu badaniu w niniejszej sprawie. Natomiast w oparciu o dokumenty zawarte w aktach sprawy Sąd dokonał istotnych ustaleń odnośnie toku postępowania egzekucyjnego toczącego się z wniosku powoda przeciwko dłużnikowi J. K..

W zakresie materiału osobowego postępowanie sądowe ograniczone zostało do przesłuchania stron, z ograniczeniem do strony pozwanej tj. prezesa spółki (...) Sp. z o.o. - J. K.. Sąd dał przy tym wiarę zeznaniom pozwanego jedynie w zakresie, w którym znalazły one potwierdzenie w pozostałym zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Co istotne podkreślił on, że dłużnik nie posiada majątku umożliwiającego mu spłatę zobowiązań.

W ocenie Sądu, dla ustalenia zasadności wywiedzionego powództwa wystarczającym było oparcie się na dowodach wyżej powołanych.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Powód wniósł o uznanie wobec niego za bezskuteczne:

1) czynności prawnej w postaci umowy sprzedaży z dnia 29 grudnia 2014 r., zawartej w formie aktu notarialnego, rep. A nr (...), przed notariuszem M. I. w Kancelarii Notarialnej w L., mocą której J. K. sprzedał spółce (...) Sp. z o.o. w organizacji z siedzibą w miejscowości R. udział wynoszący 1/2 części lokalu numer (...), położonego w C., na osiedlu (...) w budynku nr (...), oznaczonego nr(...), o łącznej powierzchni 60,100 m⁽²⁾, dla którego Sąd Rejonowy wC.V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi KW o nr (...);

6) czynności prawnej w postaci umowy sprzedaży z dnia 29 grudnia 2014 r., zawartej w formie aktu notarialnego, rep. A nr (...), przed notariuszem M. I. w Kancelarii Notarialnej w L., mocą której J. K. sprzedał spółce (...) Sp. z o.o. w organizacji z siedzibą w miejscowości R. udział wynoszący 1/2 części nieruchomości położonej w województwie (...), powiat (...), w C., przy ul. (...), o obszarze 0,09.58 ha, dla której Sąd Rejonowy wC.V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi KW o nr (...),

7) czynności prawnej w postaci umowy sprzedaży z dnia 2 stycznia 2015 r., zawartej w formie aktu notarialnego, rep. A nr (...), przed notariuszem M. I. w Kancelarii Notarialnej w L., mocą której J. K. sprzedał spółce (...) Sp. z o.o. w organizacji z siedzibą w miejscowości R. udział wynoszący 1/10 części zabudowanej nieruchomości położonej w województwie (...), powiat (...), gmina C., gmina R., przy ul. (...), o obszarze 0.22.55 ha, dla której Sąd Rejonowy wC.V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi KW o nr (...),

8) czynności prawnej w postaci umowy sprzedaży z dnia 15 stycznia 2015 r., zawartej w formie aktu notarialnego, rep. A nr(...), przed notariuszem M. I. w Kancelarii Notarialnej w L., mocą której J. K. sprzedał spółce (...) Sp. z o.o. w organizacji z siedzibą w miejscowości R. udział wynoszący 1/2 części nieruchomości położonej w województwie (...), powiat (...), w C., przy ul. (...), o obszarze 0,09.58 ha, dla której Sąd Rejonowy w C.V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi KW o nr (...),,

9) czynności prawnej w postaci umowy sprzedaży z dnia 25 lipca 2016 r., zawartej w formie aktu notarialnego, rep. A nr(...), przed notariuszem M. I. w Kancelarii Notarialnej w L., mocą której J. K. sprzedał spółce (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. udział wynoszący 9/10 części zabudowanej nieruchomości położonej woj. (...), powiat (...), gmina C., miejscowość R. P., przy ul. (...), stanowiącej zabudowaną działkę nr (...), o obszarze 0,2255 ha, dla której Sąd Rejonowy wC.V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi KW nr (...)

Zgodnie z twierdzeniami powoda, wskazane czynności prawne miały prowadzić do jego pokrzywdzenia, jako wierzyciela J. K.- większościowego współnika pozwanego (...) Sp.z o.o. oraz prezesa zarządu zarówno (...) Sp.z o.o. jak i (...). o.o. (którego jedynym współnikiem jest (...) Sp.z o.o.). Zgłoszone żądania opierały się zatem na konstrukcji skargi paulińskiej uregulowanej w art. 527 k.c. I tak przepis ten w § 1 stanowi, że w sytuacji, w której skutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową, każdy z wierzycieli może żądać uznania tej czynności za bezskuteczną w stosunku do niego, jeżeli dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli, a osoba trzecia o tym wiedziała lub przy zachowaniu należytej staranności mogła się dowiedzieć. Ponadto wedle § 2 cytowanego przepisu, czynność prawna dłużnika jest dokonana z pokrzywdzeniem wierzycieli, jeżeli skutek tej czynności dłużnik stał się niewypłacalny albo stał się niewypłacalny w wyższym stopniu, niż był przed dokonaniem czynności. W judykaturze, której stanowisko Sąd orzekający w niniejszej sprawie w pełni podziela, podkreśla się, że z powołanego przepisu wynika, iż pokrzywdzenie wierzyciela, występuje wtedy gdy w związku z dokonaniem przez dłużnika z osobą trzecią czynności prawnej, stan majątku dłużnika, z którego wierzyciel mógłby się zaspokoić, zmniejszył się w taki sposób, że uniemożliwia to w całości lub w części pokrycie jego wierzytelności. Istnienie tego rodzaju związku pomiędzy dokonaniem czynności a stanem wypłacalności dłużnika jest więc niezbędną przesłanką uznania jej za bezskuteczną (vide: uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2007 r., II CSK 384/06, LEX nr 253405). O stanie niewypłacalności można także powiedzieć, że jest to taki stan majątkowy dłużnika, w którym egzekucja prowadzona zgodnie z przepisami kodeksu postępowania cywilnego nie może przynieść zaspokojenia wierzyciela. Jak wskazał przy tym Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 28 listopada 2001 r. w sprawie IV CKN 525/2000, dłużnik staje się niewypłacalny w wyższym stopniu (art. 527 § 2 k.c.) i wtedy, gdy zaspokojenie można uzyskać z dodatkowym znacznym nakładem kosztów, czasu i ryzyka. Pokrzywdzenie (art. 527 §

2 k.c.) powstaje na skutek takiego stanu faktycznego majątku dłużnika, który powoduje niemożność, utrudnienie lub odwleczenie zaspokojenia wierzyciela.

W myśl § 3 analizowanego przepisu, jeżeli skutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli uzyskała korzyść majątkową osoba będąca w bliskim z nim stosunku, domniemywa się, że osoba ta wiedziała, iż dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli.

Na mocy art. 531 § 1 k.c. powództwo o uznanie umowy za bezskuteczną skierowane być winno przeciwko osobie trzeciej, która korzyść uzyskała, zaś § 2 przewiduje, iż jeśli osoba ta rozporządziła korzyścią, wierzyciel może wystąpić przeciwko osobie, na rzecz której nastąpiło rozporządzenie, jeśli wiedziała ona o okolicznościach uzasadniających skargę pauliańską. Na podstawie art. 532 k.c., wierzyciel, którego skarga pauliańska została uwzględniona, może z pierwszeństwem przed wierzycielami osoby trzeciej dochodzić zaspokojenia z przedmiotu czynności.

Stosownie do treści art. 533 k.c. osoba trzecia może zwolnić się od zadośćuczynienia roszczeniu wierzyciela, o ile zaspokoi je albo wskaże wierzycielowi wystarczające do zaspokojenia mienie należące do dłużnika.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nakazuje przyjąć, iż zaszły przesłanki do uznania za bezskuteczne kwestionowane przez powoda umowy sprzedaży.

Przede wszystkim Sąd stoi na stanowisku, że tak dłużnik J. K. jak i powiązane ściśle powiązane z nim podmioty tj. (...) Sp. z o.o. i (...) Sp. z o.o., stawali do tych czynności, będąc świadomymi pokrzywdzenia w ten sposób wierzyciela Skarbu Państwa- N. (...)w C.. W ocenie tut. Sądu biorąc całokształt akt niniejszej sprawy nie ulega wątpliwości, iż czynności te miały w istocie służyć oficjalnemu wybyciu się przez dłużnika majątku celem udaremnienia wierzycielowi zaspokojenia swoich roszczeń. Istotnym jest przy tym, iż czynności tych dłużnik dokonywał z podmiotami, które są z nim powiązane zarówno kapitałowo jak i osobowo i którymi to on w rzeczywistości zarządza. Wobec powyższego, w ocenie tut. Sadu nie sposób przyjąć, że pozwani nie posiadali wiedzy, iż przedmiotowe czynności doprowadzą do niewypłacalności dłużnika. Nie bez znaczenia jest także okoliczność, iż w momencie dokonywania przedmiotowych czynności dłużnik nie otrzymał za sprzedane nieruchomości żadnego ekwiwalentu pieniężnego, bowiem strony każdorazowo odraczały zapłatę ceny sprzedaży na kilka lat. Biorąc zaś pod uwagę, iż w momencie dokonywania tychże czynności dłużnik- o czym pozwani wiedzieli - posiadał wymagalne zobowiązania wobec powoda przyjąć należy, iż doprowadziły one do pokrzywdzenia tegoż wierzyciela. Fakt przy tym, że pozwani wiedzieli o zobowiązaniach dłużnika wynika z treści samych aktów notarialnych.

Niemniej jednak podkreślić wymaga, że co do zasady wiedza pozwanych o pokrzywdzeniu wierzycieli działaniem dłużnika nie była w okolicznościach niniejszej sprawy wymagana, bowiem zaktualizowała się przesłanka z art. 528 k.c.

Podkreślenia wymaga przy tym jednocześnie, że pozwani w toku niniejszego postępowania powoływali się na fakt, że w wyniku częściowej zapłaty ceny sprzedaży dłużnik uregulował niektóre ze swych zobowiązań - w tym także zobowiązania wobec powoda- uznać należy za bezprzedmiotowy. Godzi się bowiem zauważyć, że w toku postępowania pozwani nie udowodnili w żaden sposób z tytułu jakich umów sprzedaży dokonana została już spłata ich zobowiązań względem dłużnika, a tym bardziej jaka była wysokość tejże spłaty. Same zaś oświadczenia pozwanych w tym zakresie uznać należało jedynie za element ich strategii procesowej nakierowany na otrzymanie korzystnego rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie.

Pozwani powoływali się także na fakt, iż z uwagi na obciążenia hipoteczne nieruchomości pozwany w wyniku egzekucji nie uzyskałby zaspokojenia swego roszczenia, wobec czego nie sposób uznać, iż to w wyniku ich sprzedaży doszło do pokrzywdzenia powoda. Niemniej jednak w toku prowadzonego postępowania pozwani nie byli w stanie wykazać, ani jaka była rzeczywista wysokość zabezpieczonej hipotecznie wierzytelności J. K. w czasie sprzedaży nieruchomości, ani także jaka jest wysokość tychże wierzytelności obecnie. Mając to na uwadze Sąd nie był w stanie ustalić, czy w istocie wysokość zobowiązania dłużnika, która zabezpieczona była hipotecznie była wyższa bądź niż dekorowana wartość

nieruchomości co pozwalałoby przyjąć, iż w przypadku prowadzenia egzekucji powód nie uzyskałby zaspokojenia swego roszczenia.

W tym miejscu należy wskazać, że postępowanie cywilne ma charakter kontradiktoryjny, czego wyrazem jest przede wszystkim dyspozycja art. 232 k.p.c., określająca obowiązek stron do wskazywania dowodów dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne, co z kolei jest potwierdzeniem reguły zawartej w art. 6 k.c., wyznaczającej sposób rozłożenia ciężaru dowodu. Trzeba podkreślić, że zasady art. 6 k.c. i 232 k.p.c. nie określają jedynie zakresu obowiązku zgłaszania dowodów przez strony, ale rozumiane muszą być przede wszystkim i w ten sposób, że strona, która nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swych twierdzeń ponosi ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, o ile ciężar dowodu co do tych okoliczności na niej spoczywał. Zaznaczyć także należy, że nie jest rzeczą Sądu poszukiwanie za stroną dowodów przez nią nie wskazanych, mających na celu udowodnienie jej twierdzeń (tak również Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 17 grudnia 1996 roku, I CKU 45/96, OSNC 1997, nr 6-7, poz. 76).

Wobec powyższego zgodnie z ogólną regułą, wyrażoną w art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Wskazana zasada oznacza, że powód składając pozew powinien udowodnić fakty, które w jego ocenie świadczą o zasadności powództwa. Udowodnienie faktów może nastąpić przy pomocy wszelkich środków dowodowych przewidzianych przez kodeks postępowania cywilnego. Nie ulega także wątpliwości, że co do zasady to na powodzie spoczywa ciężar udowodnienia twierdzeń zawartych w pozwie, bowiem to on domaga się uznania czynności prawnych dokonywanych przez dłużnika z pozwanymi za bezskuteczne względem siebie i powinien udowodnić zasadność swojego roszczenia.

W ocenie Sądu powód sprostował temu ciężarowi, a co za tym idzie jego powództwo zasługiwało na uwzględnienie. Natomiast pozwani w toku całego postępowania nie przedstawili żadnych dowodów, które przemawiałby za oddaleniem powództwa.

W ocenie Sądu, popartej wynikami przeprowadzonego postępowania dowodowego, nie ulega wątpliwości, że na skutek czynności podjętych przez dłużnika, polegających na rzekomej sprzedaży pozwanym nieruchomości o łącznej wartości ok. 2.260.569,11 zł, doszło do pokrzywdzenia powoda. Dłużnik bowiem w konsekwencji powyższych rozporządzeń stał się niewypłacalny w stopniu wyższym niż był przed dokonaniem opisanych czynności, zatem spełniły się przesłanki określone przez ustawodawcę w przepisie art. 527 § 2 k.c., świadczące o tym, że czynność dłużnika została dokonana z pokrzywdzeniem wierzycieli. Należy mieć przy tym na uwadze, iż obecny majątek dłużnika nie wystarczy na pokrycie jego licznych zobowiązań.

Zaznaczyć należy także, że wyniki przeprowadzonego postępowania dowodowego jednoznacznie wskazują, iż na skutek analizowanych czynności dłużnika powoda, korzyść majątkową uzyskały podmioty pozostające z nim w bliskim stosunku. Zdaniem Sądu, pozwani nie zdołali obalić domniemania określonego w art. 527 § 3 k.c., zgodnie z którym jeżeli skutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli uzyskała korzyść majątkową osoba będąca w bliskim z nim stosunku, domniemywa się, że osoba ta wiedziała, iż dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli. Zatem pozwani jako podmioty zarządzane przez dłużnika i w których posiada on udziały, niewątpliwie posiadały wiedzę, iż dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia powoda. Jednocześnie wskazać należy, że z uwagi na odroczenie ceny sprzedaży pozwani na skutek przedmiotowych umów korzyść majątkową otrzymali w istocie bezpłatnie. Nie sposób bowiem pominąć, iż pozwani, reprezentowani w niniejszym postępowaniu przez dłużnika do dnia dzisiejszego nie są w stanie wykazać, jaką część ceny tytułem poszczególnych nieruchomości uścili na rzecz dłużnika. Co istotne także, jak podkreśla sam pozwany część sum tych przekazywana jest bezpośrednio innym wierzycielom dłużnika celem spłaty jego zobowiązań z dalszym pokrzywdzeniem powoda, który w takiej sytuacji nie może prowadzić egzekucji z uzyskanych przez dłużnika kwot.. T.. Sąd podziela przy tym i przyjmuje za własne stanowisko wyrażone przez Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 30 sierpnia 2018 r., sygn. akt V CSK 132/18, w którym wskazał on, że „Samo uzyskanie przez dłużnika ekwiwalentu rozporządzenia majątkowego od

osoby trzeciej nie eliminuje stanu pokrzywdzenia wierzyciela, jeżeli nie miał on możliwości uzyskania zaspokojenia chronionej wierzytelności z ekwiwalentu (świadczenia wzajemnego osoby trzeciej). W takiej sytuacji rozporządzenie majątkowe dłużnika także może prowadzić do stanu niewypłacalności dłużnika, skoro uzyskany przez niego ekwiwalent rozporządzenia nie umożliwi wierzycielowi zaspokojenia w drodze egzekucji chronionej wierzytelności. Rozumowanie to jest tym bardziej aktualne wtedy, gdy świadczenie wzajemne uzyskane od osoby trzeciej przez dłużnika zostało przeznaczone na spłatę innych jego wierzycieli.” Podobnie powiedział się Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z dnia 7 września 2017 r., sygn. akt I ACa 258/17, wskazując, że nawet uzyskanie przez dłużnika ekwiwalentu rozporządzenia majątkowego od osoby trzeciej nie eliminuje stanu pokrzywdzenia wierzyciela jeżeli nie miał on możliwości uzyskania zaspokojenia wierzytelności z tego ekwiwalentu.

W tym stanie rzeczy Sąd orzekł jak w punkcie I wyroku.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punkcie II wyroku na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. obciążając nimi pozwanych jako przegrywających w całości. Sąd ustalił przy tym, iż pozwany (...) Sp. z o.o. winien ponieść 80% poniesionych w niniejszym postępowaniu kosztów procesu, natomiast pozwanego (...) Sp.z o.o. należy nimi obciążyć w 20 % a to z uwagi, iż powództwo tylko takiej części dotyczyło tego pozwanego. Szczegółowe ich wyliczenie zaś Sąd pozostawił referendarzowi sądowemu na podstawie art. 108 par. 1 kpc

/-/ SSO Maria Taront

ZARZĄDZENIE

1. notować,
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pozwanemu ad. 2, pełnomocnikowi pozwanego ad 1 i powodowi.
3. z apelacją bądź za 14 dni.

P., dnia 9 lutego 2021 r. /-/ SSO Maria Taront